

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ; קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ! ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
(ירמיהו ח') מדוע שובבה העם הזה ירושלים משובה נצחת וגו'												■	◇	קה.	
תשובה נצחת השיבה כנסת ישראל לנביא.	רב:												■	◇	קה.
אמר להן נביא לישראל: חזרו בתשובה, אבותיכם שחטאו היכן הם?													○	◇	קה.
אמרו להן: ונביאיכם שלא חטאו, היכן הם? שנאמר (זכריה א') אבותיכם איה הם והנביאים הלעולם יחיו.													○	◇	קה.
אמר להן: חזרו והודו, שנאמר (זכריה א') אך דברי וחקי אשר צוית את עבדי הנביאים וגו'.													○	◇	קה.
באו עשרה בני אדם וישבו לפניו	שמואל:												■	◇	קה.
אמר להן: חזרו בתשובה.													○	◇	קה.
אמרו לו: עבד שמכרו רבו, ואשה שגרשה בעלה, כלום יש לזה על זה כלום?													○	◇	קה.
אמר לו הקדוש ברוך הוא לנביא: לך אמור להן, (ישעיהו נ') אי זה ספר כריתות אמכם אשר שלחתיה או מי מנושי אשר מכתתי אתכם לו הן בעונותיכם נמכתם ובפשעכם שלחה אמכם.													○	◇	קה.
מאי דכתיב דוד עבדי (ירמיהו מ"ג) נבוכדנצר עבדי. גלוי וידוע לפני מי שאמר והיה העולם שעתידין ישראל לומר כך, לפיכך הקדים הקדוש ברוך הוא וקראו עבדו, עבד שקנה נכסים - עבד למי, נכסים למי? (יחזקאל כ') והעלה על רוחכם היו לא תהיה אשר אתם אמרים נהיה כגוים כמשפחות הארצות לשרת עץ ואבן חי אני נאם ה' אלהים אם לא ביד חזקה ובורוע נטויה ובחמה שפוכה אמלוך עליכם.	והיינו דאמר ריש לקיש:												■	◇	קה.
כל כי האי ריתחא לירתח רחמנא עלן ולפרוקינן.	רב נחמן:												■	◇	קה.
(ישעיהו כ"ח) ויסרו למשפט אלהיו יורנו, אמר רבה בר בר חנה, אמר להן נביא לישראל: חזרו בתשובה. אמרו לו: אין אנו יכולין, יצר הרע שולט בנו. אמר להם: יסרו יצריכם, אמרו לו: אלהיו יורנו.	[רבה בר בר חנה]												■	◇	קה.
ארבעה הדיוטות בלעם ודואג ואחיתופל וגחזי.													■	<	קה.
בלעם - בלא עם, דבר אחר: בלעם - שבלה עם.													■	◇	קה.
בן בעור - שבא על בעיר.													■	◇	קה.
הוא בעור, הוא כושן רשעים הוא לבן הארמי.	תנא:												■	◇	קה.
בעור - שבא על בעיר, כושן רשעים - דעבד שתי רשעיות בישראל, אחת בימי יעקב ואחת בימי שפוט השופטים. ומה שמו - לבן הארמי שמו.													■	◇	קה.
כתיב (במדבר כ"ב) בן בעור וכתיב (במדבר כ"ד) בנו בער, אמר רבי יוחנן: אביו בנו הוא לו בנביאות.	[רבי יוחנן]												■	◇	קה.
בלעם הוא דלא אתי לעלמא דאתי, הא אחריני - אתו.													■	◇	קה.
מתניתין מני - רבי יהושע היא.													■	◇	קה.
(תהלים ט') ישובו רשעים לשאולה כל גוים שכחי אלהים, ישובו רשעים לשאולה - אלו פושעי ישראל, כל גוים שכחי אלהים, אלו פושעי גוים, דברי רבי אליעזר.	דתנאי, רבי אליעזר:												◆	◇	קה.
וכי נאמר בכל גוים והלא לא נאמר אלא כל גוים שכחי אלהים. אלא: (תהלים ט') ישובו רשעים לשאולה מאן ניהו - כל גוים שכחי אלהים.	אמר לו רבי יהושע:												◆	◇	קה.
ואף אותו רשע נתן סימן בעצמו, אמר (במדבר כ"ג) תמת נפשי מות ישרים, אם תמות נפשי מות ישרים - תהא אחרייתי כמוהו, ואם לאו - הנני הולך לעמי.													■	◇	קה.
וילכו זקני מואב וזקני מדין													■	◇	קה.
מדין ומואב לא היה להם שלום מעולם. משל לשני כלבים שהיו בעדר והיו צהובין זה לזה, בא זאב על האחד, אמר האחד: אם איני עוזרו - היום הורג אותו, ולמחר בא עלי. הלכו שניהם והרגו הזאב.	תנא:												■	◇	קה.
היינו דאמרי אינשי: כרכושתא ושונרא עבדו הלולא מתרבא דבייש גדא.	רב פפא:												■	◇	קה.
(במדבר כ"ב) וישבו שרי מואב עם בלעם.													■	◇	קה.
ושרי מדין להיכן אזול?													;	◇	קה.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- מקרא-<u>key</u>:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראייה-!</p>
--	---

סנהדרין-חלק	מימרא	מאן דאמר	Talmud Navigator											
			א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י		
כיון דאמר להו (במדבר כ"ב) לינו פה הלילה והשיבתי אתכם דבר, אמרו: כלום יש אב ששונא את בנו?														קה
חוצפא, אפילו כלפי שמיא מהני. מעיקרא כתיב לא תלך עמהם ולבסוף כתיב קום לך אתם.		רב נחמן:												קה
חוצפא מלכותא בלא תאנא היא, דכתיב (שמואל ב' ג') ואנכי היום רך ומשוח מלך והאנשים האלה בני צרויה קשים ממני וגו'.		רב ששת:												קה
בלעם חיגר ברגלו אחת היה, שנאמר (במדבר כ"ג) וילך שפי, שמשון בשתי רגליו - שנאמר (בראשית מ"ט) שפיפן עלי ארץ הנושך עקבי סוס. בלעם סומא באחת מעיניו היה, שנאמר (במדבר כ"ד) שתם העין, קוסם באמתו היה, כתיב הכא נפל וגלוי עינים וכתוב התם (מגילת אסתר ז') והמן נפל על המטה וגו'.		רבי יוחנן:												קה
קוסם באמתו היה		איתמר, מר זוטרא:												קה
שבא על אתונו.		מר בריה דרבינא:												קה
מאן דאמר קוסם באמתו היה - כדאמרן														קה
ומאן דאמר בא על אתונו היה - כתיב הכא (במדבר כ"ד) כרע שכב, וכתוב התם (שופטים ה') בין רגליה כרע נפל שכב וגו'.														קה
(במדבר כ"ד) וידע דעת עליון														קה:
השתא דעת בהמתו לא הוה ידע, דעת עליון הוה ידע?														קה:
מאי דעת בהמתו?														קה:
דאמרי ליה: מאי טעמא לא רכבת סוסיא?														קה:
אמר להו: שדאי להו ברטיבא.														קה:
אמרה ליה הלא אנכי אתנך														קה:
לטעינא בעלמא.														קה:
אשר רכבת עלי														קה:
אקראי בעלמא.														קה:
מעודך עד היום הזה ולא עוד אלא שאני עושה לך מעשה אישות בלילה, כתיב הכא (במדבר כ') ההסכן הסכנתי, וכתוב התם (מלכים א' א') ותהי לו סכנת.														קה:
אלא מאי ידע דעת עליון - שהיה יודע לכוון אותה שעה שהקדוש ברוך הוא כועס בה, והיינו דקאמר להו נביא לישראל (מיכה ו') עמי זכרנא מה יעץ בלק מלך מואב ומה ענה אתו בלעם בן בעור מן השטים עד הגלגל למען דעת צדקות ה'														קה:
מאי למען דעת צדקות ה' - אמר להו הקדוש ברוך הוא לישראל: דעו נא כמה צדקות עשיתי עמכם שלא כעסתי כל אותן הימים בימי בלעם הרשע, שאילמלא כעסתי כל אותן הימים - לא נשתיר משונאיהן של ישראל שריד ופליט.														קה:
היינו דקאמר ליה בלעם לבלק. (במדבר כ"ג) מה אקב לא קבה אל וגו' ומה אזעום לא זעם ה' - מלמד שכל אותם הימים לא זעם ה'														קה:
אל זעם בכל יום וכמה זעמו - רגע, שנאמר (תהלים ל') כי רגע באפו חיים ברצונו וגו'.														קה:
איבעית אימא: (ישעיהו כ"ו) לך עמי בא בחדריך וסגר דלתוך בעדך חבי כמעט רגע עד יעברו-זעם.														קה:
אימת רתח														קה:
בתלת שעי קמייתא, כי חורא כרבלתא דתרנגולא.														קה:
כל שעתא ושעתא נמי חוורא														קה:
כל שעתא ושעתא אית ביה סוריקי סומקי, ההיא שעתא - לית ביה סוריקי סומקי.														קה:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
---	--

סנהדרין-חלק	Talmud Navigator										מאן דאמר	
	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י		
ההוא מינא דהוה בשיבבותיה דרבי יהושע בן לוי דהוה קא מצער ליה.											○	קה:
יומא חד נקט תרנגולתא, ואסר ליה בכרעיה, ואותיב. אמר: כי מטא ההוא שעתא - אילטייה.											○	קה:
כי מטא ההוא שעתא - נמנמ.											○	קה:
אמר: שמע מינה לאו אורח ארעא, דכתיב (משלי י"ז) גם ענוש לצדיק לא טוב, אפילו במינה לא איבעי ליה למימר הכי.											○	קה:
בשעה שהחמה זורחת והמלכים מניחין כתרין על ראשיהן ומשתחוים לחמה - מיד כועס.											!	קה:
(במדבר כ"ב) ויקם בלעם בבקר ויחבש את אתנו										■		קה:
אהבה מבטלת שורה של גדולה - מאברהם. דכתיב (בראשית כ"א) וישם אברהם בבקר, שנהא מבטלת שורה של גדולה - מבלעם, שנאמר ויקם בלעם בבקר ויחבש את אתנו.	תנא משום רבי שמעון בן אלעזר:											קה:
לעולם יעסוק אדם בתורה ובמצוה, אפילו שלא לשמה, שמתוך שלא לשמה - בא לשמה. שבשכר ארבעים ושתים קרבנות שהקריב בלק זכה ויצאה ממנו רות.	רב יהודה אמר רב:											קה:
רות בתו של עגלון, בן בנו של בלק מלך מואב היתה.	רבי יוסי בר הונא:											קה:
כתיב (מלכים א' א') ייטב אלהים את שם שלמה משמך ויגדל את כסאו מכסאך, אורח ארעא למימרא ליה למלכא הכי?	רבא לרבה בר מרי:										⚡	קה:
מעין, קאמרה ליה. דאי לא תימא הכי (שופטים ה') תברך מנשים יעל אשת חבר הקיני מנשים באהל תברך. נשים באהל מאן נינהו - שרה רבקה רחל ולא, אורח ארעא למימר הכי? אלא: מעין, קאמר. הכי נמי - מעין קאמר.	אמר ליה: [בארמרי]										!	קה:
ופליגא דרב יוסי בר חוני											■	קה:
בכל אדם מתקנא, חוץ מבנו ותלמידו, בנו - משלמה. ותלמידו, איבעית אימא: (מלכים ב' ב') ויהי נא פי שנים ברוחך אלי, ואיבעית אימא (במדבר כ"ז) ויסמך את ידיו עליו ויצוהו.	דאמר רב יוסי בר חוני:										■	קה:
(במדבר כ"ג) וישם דבר בפי בלעם												קה:
מלאך	רבי אלעזר:										◆	קה:
חכה.	רבי יונתן:										◆	קה:
מברכתו של אותו רשע אתה למד מה היה בלבו	רבי יוחנן:											קה:
ביקש לומר שלא יהו להם בתי כנסיות ובתי מדרשות - (במדבר כ"ד) מה טבו אהליך יעקב												קה:
לא תשרה שכניה עליהם - ומשכנתיך ישראל												קה:
לא תהא מלכותך נמשכת - כנחלים נטיו												קה:
לא יהא להם זיתים וכרמים - כגנת עלי נהר												קה:
לא יהא ריהן נודף - כאהלים נטע ה'												קה:
לא יהיו להם מלכים בעלי קומה - כארזים עלי מים												קה:
לא יהיה להם מלך בן מלך - יולימים מדליו												קה:
לא תהא מלכותך שולטת באומות - וזרעו במים רבים												קה:
לא תהא עזה מלכותך - וירם מאנג מלכו												קה:
לא תהא אימת מלכותך - ותנשא מלכותך.												קה:
כולם חזרו לקללה, חוץ מבתי כנסיות ומבתי מדרשות. שנאמר (דברים כ"ג) ויהפך ה' אלהיך לך את הקללה לברכה כי אהבך ה' אלהיך, קללה, ולא קללות.	רבי אבא בר כהנא:										■	קה:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ! ראייה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מאי דכתיב (משלי כ"ז) נאמנים פצעי אוהב ונעותרות נשקות שונא - טובה קללה שקילל אחיה השילוני את ישראל, יותר מברכה שברכם בלעם הרשע. אחיה השילוני קילל את ישראל בקנה, שנאמר (מלכים א' י"ד) והכה ה' את ישראל כאשר ינוד הקנה במים וגו' מה קנה זה עומד במקום מים, וגיעו מחליף ושרשיו מרובין, ואפילו כל רוחות שבעולם באות ונושבות בו אין מזיזות אותו ממקומו, אלא הוא הולך ובא עמהן, כיון שדוממו הרוחות - עמד קנה במקומו. אבל בלעם הרשע ברכן בארז, מה ארז זה - אינו עומד במקום מים, ושרשיו מועטין ואין גזעו מחליף, אפילו כל הרוחות שבעולם באות ונושבות בו - אין מזיזות אותו ממקומו, כיון שנשבה בו רוח דרומית - מיד עוקרתו והופכתו על פניו. ולא עוד אלא שזכה קנה ליטול ממנו קולמוס לכתוב ממנו ספרי תורה נביאים וכתובים.	רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:											קו:	
(במדבר כ"ד) וירא את הקיני וישא משלו, אמר לו בלעם ליתרו: קיני, לא היית עמנו באותה עצה, מי הושיבך אצל איתני עולם?													קו.
שלשה היו באותה עצה, אלו הן: בלעם איוב ויתרו. בלעם שיעץ - נהרג, איוב ששתק - נידון ביסורין, ויתרו שברח - זכו בניו ליישב בלשכת הגזית, שנאמר (דברי הימים א' ב') ומשפחות סופרים יושבי יעבץ תרעמים שמעתיים שוכתיים המה הקינים הבאים מחמת אבי בית רכב, וכתבי (שופטים א') ובני קיני חתן משה עלו מעיר התמרים.	והיינו דאמר רבי חייא בר אבא אמר רבי סימאי:												קו.
(במדבר כ"ד) וישא משלו ויאמר אי מי יהיה משמו אל אמר רבי יוחנן: אי לה לאומה שתמצא בשעה שהקדוש ברוך הוא עושה פדיון לבניו, מי מטיל כסותו בין לביא ללביאה בשעה שנוקקין זה עם זה.	[רבי יוחנן]												קו.
(במדבר כ"ד) וצים מיד כתיב, אמר רב: ליבון אספיר.	[רב]												קו.
(במדבר כ"ד) וענו אשור וענו עבר עד אשור - קטלי מיקטל, מכאן ואילך - משעבדי שיעבודי.													קו.
(במדבר כ"ד) הנני הולך לעמי לכה איעצך אשר יעשה העם הזה לעמך													קו.
עמך לעם הזה מיבעי ליה													קו.
כאדם שמקלל את עצמו ותולה קללתו באחרים	רבי אבא בר כהנא:												קו.
אמר להם: אלהיהם של אלו שונא זימה הוא, והם מתאווים לכלי פשתן, בוא ואשיאך עצה: עשה להן קלעים, והושיב בהן זונות, זקינה מבחוץ וילדה מבפנים, וימכרו להן כלי פשתן.													קו.
עשה להן קלעים מהר שלג עד בית הישימות, והושיב בהן זונות, זקינה מבחוץ וילדה מבפנים, ובשעה שישראל אוכלין ושותין ושמהין ויוצאין לטייל בשוק, אומרת לו הזקינה: אי אתה מבקש כלי פשתן? זקינה אומרת לו בשוה, וילדה אומרת לו בפחות. שתיים ושלש פעמים. ואחר כך אומרת לו: הרי את כבן בית, שב ברור לעצמך. וצרצורי של יין עמוני מונח אצלה, ועדיין לא נאסר יין של נכרים. אמרה לו: רצונך שתשתה כוס של יין?													קו.
כיון ששתה בער בו. אמר לה: השמיעי לי. הוציאה יראתה מתוך חיקה, אמרה לו: עבד לזה אמר לה: הלא יהודי אני. - אמרה לו: ומה איכפת לך, כלום מבקשים ממך אלא פיעור, והוא אינו יודע שעבודתה בכך. ולא עוד אלא שאיני מנחתך עד שתכפור בתורת משה רבך, שנאמר (הושע ט') המה באו בעל פעור וינזרו לבשת ויהיו שקוצים באהבם.													קו.
(במדבר כ"ה) וישב ישראל בשטים													קו.
שטים שמה	רבי אליעזר:												קו.
שנתעסקו בדברי שטות.	רבי יהושע:												קו.
ותקראן לעם לזבחי אלהיהן													קו.
ערומות פגעו בהן	רבי אליעזר:												קו.
שנעשו כולן בעלי קריין.	רבי יהושע:												קו.
מאי לשון רפידים?													קו.
רפידים שמה	רבי אליעזר:												קו.
שריפו עצמן מדברי תורה, שנאמר (ירמיהו מ"ז) לא הפנו אבות אל בנים מרפיון ידים.	רבי יהושע:												קו.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
---	---

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י		
כל מקום שנאמר וישב אינו אלא לשון צער, שנאמר (במדבר כ"ה) וישב ישראל בשטים ויחל העם לזנות אל בנות מואב. (בראשית ל"ז) וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען ויבא יוסף את דבתם רעה אל אביהם. ונאמר (בראשית מ"ז) וישב ישראל בארץ גשן. ויקרבו ימי ישראל למות. (מלכים א' ה') וישב יהודה וישראל לבטח איש תחת גפנו ותחת תאנתו - (מלכים א' י"א) ויקם ה' שטן לשלמה את הדוד האדמי מזרע המלך הוא באדום.	רבי יוחנן:										◇	קו.	
(במדבר ל"א) ואת מלכי מדין הרגו על חלליהם וגו' ואת בלעם בן בעור הרגו בחרב.											◇	קו.	
בלעם מאי בעי התם?											?	קו.	
שהלך ליטול שכר עשרים וארבעה אלף שהפיל מישראל.	רבי יוחנן:										!	◇	קו.
היינו דאמרי אינשי: גמלא אזלא למיבעי קרני, אודני דהוו ליה גזיון מיניה.	מר זוטרא בר טוביה אמר רב:										■	◇	קו.
(יהושע י"ג) ואת בלעם בן בעור הקוסם											■	◇	קו.
קוסם? נביא הוא											?	קו.	
בתחלה נביא ולבסוף קוסם.	רבי יוחנן:										!	◇	קו.
היינו דאמרי אינשי, מסגני ושילטי הואי, אייזן לגברי נגרי.	רב פפא:										■	◇	קו.
(יהושע י"ג) הרגו בני ישראל בחרב אל חלליהם אמר רב: שקיימו בו ארבע מיתות, סקילה ושריפה הרג וחקק.	[רב]										■	◇	קו:
אמר ליה ההוא מינא לרבי חנינא: מי שמיע לך, בלעם בר כמה הוה?											○	◇	קו.
מיכתב לא כתיב, אלא מדכתיב, (תהלים נ"ה) אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם - בר תלתין ותלת שנין או בר תלתין וארבע.	אמר ליה: [רבי חנינא]										■	◇	קו.
אמר ליה: שפיר קאמרת, לדידי חזי לי פנקסיה דבלעם, והוה כתיב ביה: בר תלתין ותלת שנין בלעם חגירא כד קטיל יתיה פנחס ליסטאה.											○	◇	קו.
בכולהו לא תפיש למדרש, לבר מבלעם הרשע, דכמה דמשכחת ביה - דרוש ביה.	מר בריה דרבינא לבריה:										■	◇	קו.
כתיב דואג וכתבי דויג. אמר רבי יוחנן: בתחילה יושב הקדוש ברוך הוא ודואג שמא יצא זה לתרבות רעה, לאחר שיצא אמר: ווי שיצא זה.	[רבי יוחנן]										■	◇	קו.
(סימן: גבור רשע וצדיק חיל וסופר).												◇	קו.
מאי דכתיב (תהלים נ"ב) מה תתהלל ברעה הגבור חסד אל כל היום, אמר לו הקדוש ברוך הוא לדואג: לא גבור בתורה אתה, מה תתהלל ברעה? לא חסד אל נטוי עליך כל היום?	רבי יצחק:										■	◇	קו.
מאי דכתיב (תהלים נ') ולרשע אמר אלהים מה לך לספר חקי. אמר לו הקדוש ברוך הוא לדואג הרשע: מה לך לספר חקי? כשאתה מגיע לפרשת מרצחים ופרשת מספרי לשון הרע מה אתה דורש בהם?	ואמר רבי יצחק:										■	◇	קו.
(תהלים נ') ותשא בריתי עלי פיך. אמר רבי אמי: אין תורתו של דואג אלא משפה ולחוך. ואמר רבי יצחק: מאי דכתיב (תהלים נ"ב) ויראו צדיקים ויראו ועליו ישחקו, בתחילה ייראו, ולבסוף ישחקו.	[רבי אמי]										■	◇	קו.
מאי דכתיב (איוב כ') חיל בלע ויקאנו מבטנו ירשנו אל, אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: רבנו של עולם, ימות דואג. אמר לו: חיל בלע ויקאנו. אמר לפניו: מבטנו ירשנו אל.	ואמר רבי יצחק:										■	◇	קו.
מאי דכתיב (תהלים נ"ב) גם אל יתצך לנצח. אמר הקדוש ברוך הוא לדוד: נתי דואג לעלמא דאתי. - אמר לפניו: גם אל יתצך לנצח.	ואמר רבי יצחק:										■	◇	קו.
מאי דכתיב (תהלים נ"ב) יחתך ויסחך מאהל ושרשך מארץ חיים סלה, אמר הקדוש ברוך הוא: לימרו שמעתא בי מדרשא משמיה. - אמר לפניו: יחתך ויסחך מאהל. - ליהוי ליה בנין רבנן. - ושרשך מארץ חיים סלה.	[רבי יצחק]										■	◇	קו.
מאי דכתיב (ישעיהו ל"ג) איה ספר איה שקל, איה ספר את המגדלים, איה ספר כל אותיות שבתורה, איה שקל - ששוקל כל קלים וחמורים שבתורה, איה ספר את המגדלים - שהיה סופר שלש מאות הלכות פסוקות במגדל הפורח באויר. אמר רבי: ארבע מאה בעייא בעו דואג ואחיתופל במגדל הפורח באויר ולא איפשט להו חד.	ואמר רבי יצחק:										■	◇	קו.
ובוא למבעי בעיך בשני דרב יהודה כולי תנויי בנייקין, ואנן קא מתנינן טובא בעוקצין. וכי הוה מטי רב יהודה אשה שכובשת ירק בקדירה, ואמרי לה זיתים שכבשן בטריפיהן טהורים אמר: הוית דרב ושמואל קא חזינא הכא. ואנן קא מתנינן בעוקצין תלת סרי מתיבתא, ורב יהודה שליף מסאני ואתא מטרא, ואנן צוהינן וליכא דמשגח בן. אלא הקדוש ברוך הוא ליכא בעי, דכתיב (שמואל א' ט"ז) וה' יראה ללכך.	רבא:										■	◇	קו.
דואג ואחיתופל לא הוו סברי שמעתא.	רב מרשיא:										■	◇	קו.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ! ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מאן דכתיב ביה איה ספר איה שקל איה ספר את המגדלים ואת אמרת לא הוו סברי שמעתא?	מתקיף לה מר זוטרא:											;	
אלא, דלא הוה סלקא להו שמעתא אליבא דהלכתא, דכתיב (תהלים כ"ה) סוד ה' ליראיו.	[מר זוטרא]											◇	
לא מת דואג עד ששכח תלמודו, שנאמר (משלי ה') הוא ימות באין מוסר וברב אולתו ישגה.	רבי אמי:												
נצטרע, שנאמר (תהלים ע"ג) הצמתה כל זונה ממך, כתיב התם (ויקרא כ"ה) לצמתת, ומתרגמינן לחלוטין	רב:												
אין בין מוסגר ומוחלט אלא פריעה ופרימה.	ותנן:												
(סימן: שלשה ראו וחיזקו וקראו).													◇
שלשה מלאכי חבלה נדמנו לו לדואג, אחד ששכח תלמודו, ואחד ששרף נשמתו, ואחד שפיזר עפרו בבתי כנסיות ובבתי מדרשות.	רבי יוחנן:												◇
דואג ואחיתופל לא ראו זה את זה, דואג בימי שאול ואחיתופל בימי דוד.	ואמר ר' יוחנן:												◇
דואג ואחיתופל לא חצו ימיהם.	ואמר ר' יוחנן:												◇
אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם, כל שנתינו של דואג לא היו אלא שלשים וארבע, ושל אחיתופל אינן אלא שלשים ושלש.	תניא נמי הכי:												
בתחלה קרא דוד לאחיתופל רבו, ולבסוף קראו חבירו, ולבסוף קראו תלמידו. בתחלה קראו רבו - (תהלים נ"ה) ואתה אנוש כערכי אלופי ומידיעי, ולבסוף קראו חברו - (תהלים נ"ה) אשר יחדו נמתיק סוד בבית אלהים נהלך ברגש, ולבסוף קראו תלמידו - (תהלים מ"א) גם איש שלומי אשר בטחתי בו אוכל לחמי הגדיל עלי עקב.	ואמר ר' יוחנן:												◇
לעולם אל יביא אדם עצמו לידי נסיון, שהרי דוד מלך ישראל הביא עצמו לידי נסיון ונכשל.	רב יהודה אמר רב:												◇
אמר לפניו: רבונו של עולם, מפני מה אומרים, אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ואין אומרים אלהי דוד?													○
אמר: אינהו מינסו לי, ואת לא מינסית לי													○
אמר לפניו: רבונו של עולם, בחנני וגסני. שנאמר (תהלים כ"ו) בחנני ה' ונסני וגו'.													○
אמר: מינסנא לך, ועבידנא מילתא בהדך, דלדידהו לא הודעתניהו ואילו אנא קא מודענא לך, דמנסינא לך בדבר ערוה.													○
מיד (שמואל ב' י"א) ויהי לעת הערב ויקם דוד מעל משכבו וגו'													○
שהפך משכבו של לילה למשכבו של יום, ונתעלמה ממנו הלכה: אבר קטן יש באדם, משביעו - רעב, ומרעיבו - שבע.	רב יהודה:												■
(שמואל ב' י"א) ויתהלך על גג בית המלך וירא אשה רוחצת מעל הגג והאשה טובת מראה מאד, בת שבע הוה קא חייפא רישא תותי חלתא, אתא שטן אידמי ליה כציפרתא, פתק ביה גירא, פתקה לחלתא, איגליה וחזייה.													○
מיד (שמואל ב' י"א) וישלח דוד וידרש לאשה ויאמר הלוא זאת בת שבע בת אליעם אשת אוריה החתי וישלח דוד מלאכים ויקחה ותבוא אליו וישכב עמה והיא מתקדשת מטמאתה ותשב אל ביתה.													○
היינו דכתיב (תהלים י"ז) בחנת לבי פקדת לילה צרפתי בל תמצא זמתי בל יעבר-פי. אמר: איכו זממא נפל בפומיה דמאן דסני לי, ולא אמר כי הא מילתא.													■
מאי דכתיב (תהלים י"א) למנצח לדוד בה' חסיתי איך תאמרו לנפשי נודי הרכם צפר, אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, מחול לי על אותו עון, שלא יאמרו: הר שבכס צפור נדדתו.	דרש רבא:												◇
מאי דכתיב (תהלים נ"א) לך לבדך חטאתי והרע בעיניך עשיתי למען תצדק בדברך תזכה בשפטך. אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: גליא וידיעא קמך דאי בעיא למכפייה ליצרי - הוה כייפינא, אלא אמיןא, דלא לימרו: עבדא זכי למריה.	דרש רבא:												◇
מאי דכתיב (תהלים ל"ח) כי אני לצלע נכון ומכאובי נגדי תמיד - ראויה היתה בת שבע בת אליעם לדוד מששת ימי בראשית, אלא שבאה אליו במכאוב.	דרש רבא:												◇
ראויה היתה לדוד בת שבע בת אליעם, אלא שאכלה פגה.	וכן תנא דבי רבי ישמעאל:												■

<p>◆ disputants-חולקים</p> <p>◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review</p> <p>< מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment</p> <p>O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement</p> <p>⚡ קושיא-challenge</p> <p>^ שאלה-question</p> <p>! תירוץ-answer</p> <p>■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
מאי דכתיב (תהלים ל"ה) ובצלעי שמחו ונאספו נאספו עלי נכים ולא ידעתי קרעו ולא דמו. אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, גלוי וידוע לפניך שאם היו קורעין בשרי - לא היה דמי שותת. ולא עוד אלא, בשעה שהם עוסקין בארבע מיתות בית דין - פוסקין ממשנתן ואומרים לי: דוד, הבא על אשת איש מיתתו במה? אמרתי להם: הבא על אשת איש - מיתתו בחנק, ויש לו חלק לעולם הבא. אבל המלכין פני חבריו ברבים - אין לו חלק לעולם הבא.	דרש רבא:											קז.
אפילו בשעת חליו של דוד קיים שמנה עשרה עונות, שנאמר (תהלים ו') יגעתי באנחתי אשחה בכל לילה מטתי בדמעתי ערשי אמסה.	רב יהודה אמר רב:											קז.
בקש דוד לעבוד עבודה זרה שנאמר (שמואל ב' ט"ו) ויהי דוד בא עד הראש אשר ישתחוה שם לאלהים. ואין ראש אלא עבודה זרה, שנאמר (דניאל ב') והוא צלמא רישיה די דהב טב (שמואל ב' ט"ו) והנה לקראתו חושי הארכי קרוע כתנתו ואדמה על ראשו	ואמר רב יהודה אמר רב:											קז.
אמר לו לדוד: יאמרו מלך שכמותך יעבוד עבודה זרה												קז.
אמר לו: מלך שכמותי יהרגנו בנו? מוטב יעבוד עבודה זרה ואל יתחלל שם שמים בפרהסיא.												קז.
אמר: מאי טעמא קנסיבת יפת תואר?												קז.
אמר ליה: יפת תואר רחמנא שרייה.												קז.
אמר ליה: לא דרשת סמוכין, דסמיך ליה (דברים כ"א) כי יהיה לאיש בן סורר ומורה, כל הנושא יפת תואר - יש לו בן סורר ומורה.												קז.
למה דוד דומה - לסוחר כותי.	דרש רבי דוסתאי דמן בירי:											קז.
אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, (תהלים י"ט) שגיאות מי ביין												קז.
אמר ליה: שביקי לך												קז.
ומנסרות נקני												קז.
שביקי לך.												קז.
גם מזדים חשך עבדך												קז.
שביקי לך.												קז.
אל ימשלו בי אז איתם, דלא לישתעו בי רבנן												קז.
שביקי לך.												קז.
ונקייתי מפשע רב שלא יכתב סרחוני.												קז.
אמר לו: אי אפשר. ומה יו"ד שנטלתי משרי עומד וצווח כמה שנים, עד שבא יהושע והוספתי לו, שנאמר (במדבר י"ג) ויקרא משה להושע בן נון יהושע, כל הפרשה כולה על אחת כמה וכמה.												קז.
ונקייתי מפשע רב, אמר לפניו: רבונו של עולם, מחול לי על אותו עון כולן												קז.
אמר: כבר עתיד שלמה בנך לומר בחכמתו (משלי ו') היחטה איש אש בחיקו ובגדיו לא תשרפנה אם יהלך איש על הגחלים ורגליו לא תכוונו, כן הבא על אשת רעהו לא ינקה כל הנגע בה												קז.
אמר ליה: כל הכי נטרד ההוא גברא?												קז.
אמר לו: קבל עליך יסורין.												קז.
קבל עליו.												קז.
ששה חדשים נצטרע דוד, ונסתלקה הימנו שכינה, ופירשו ממנו סנהדרין.	רב יהודה אמר רב:											קז.
נצטרע - דכתיב (תהלים נ"א) תחטאני באזוב ואטהר תכבסני ומשלג אלבין												קז.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer O ראייה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק	Talmud Navigator										מאן דאמר			
	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י				
נסתלקה הימנו שכניה - דכתיב (תהלים נ"א) השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני											■	קז.		
ופרשו ממנו סנהדרין - דכתיב (תהלים קי"ט) ישובו לי יראיך וגו'.											■	קז.		
ששה חדשים מנלך											;	קז.		
דכתיב (מלכים א' ב') והימים אשר מלך דוד על ישראל ארבעים שנה, בחברון מלך שבע שנים ובירושלים מלך שלשים ושלוש שנים, וכתיב (שמואל ב' ה') בחברון מלך על יהודה שבע שנים וששה חדשים וגו' והני ששה חדשים - לא קחשיב, שמע מינה נצטרע.											!	◇	קז.	
אמר לפניו: רבונו של עולם, מחול לי על אותו עון.											o	◇	קז:	
מחול לך											o	◇	קז:	
(תהלים פ"ו) עשה עמי אות לטובה ויראו שנאי ויבשו כי אתה ה' עזרתני ונחמתני											■ o	◇	קז:	
אמר ליה: בחיך איני מודיע, אבל אני מודיע בחיי שלמה בנך.											o	◇	קז:	
בשעה שבנה שלמה את בית המקדש ביקש להכניס ארון לבית קדשי הקדשים, דבקו שערים זה בזה. אמר עשרים וארבעה רגנות ולא נענה. אמר (תהלים כ"ד) שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד מי זה מלך הכבוד ה' עוזו וגבור ה' גבור מלחמה, ונאמר (תהלים כ"ד) שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד וגו' - ולא נענה, כיון שאמר (דברי הימים ב' ו') ה' אלהים אל תשב פני משיחך זכרה לחסדי דויד עבדך - מיד נענה. באותה שעה נהפכו פני שונאי דוד כשולי קדירה, וידעו כל ישראל שמחל לו הקדוש ברוך הוא על אותו העון.											■	◇	קז:	
גחזי - דכתיב וילך אלישע דמשק.												■ ◇	קז:	
להיכא אזל?												^	קז:	
שהלך להחזיר גחזי בתשובה, ולא חזר. אמר לו: חזור בך. - אמר לו: כך מקובלני ממך: החוטא ומחטיא את הרבים - אין מספיקין בידו לעשות תשובה.	רבי יוחנן:											!	◇	קז:
מאי עבד?												^	קז:	
אבן שואבת תלה לחטאת ירבעם, והעמידה בין שמים לארץ.	איכא דאמרי:											!	◇	קז:
שם חקק בפיה והיתה מכרות ואומרת אנכי ולא יהיה לך.	איכא דאמרי:											!	◇	קז:
רבנן דחה מקמיה, שנאמר (מלכים ב' ו') ויאמרו בני הנביאים אל אלישע הנה נא המקום אשר אנחנו יושבים שם לפניך צר ממנו, מכלל דעד השתא לא הוה צר.	איכא דאמרי:											!	◇	קז:
לעולם תהא שמאל דוחה וימין מקרבת. לא כאלישע שדחפו לגחזי בשתי ידים.	תנו רבנן:											■	◇	קז:
גחזי, דכתיב (מלכים ב' ה') ויאמר נעמן הואל וקה ככרים ויפרץ בו ויצר ככרים כסף וגו'.												■	◇	קז:
ויאמר אליו אלישע מאין גחזי												■	קז:	
ויאמר לא הלך עבדך אנה ואנה												■	קז:	
ויאמר אליו לא לבי הלך כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך העת לקחת את הכסף ולקחת בגדים וזיתים וכרמים וצאן ובקר ועבדים ושפחות												■	◇	קז:
ומי שקל כולי האי? כסף ובגדים הוא דשקל												;	◇	קז:
באותה שעה היה אלישע יושב ודורש בשמונה שרצים.	רבי יצחק:											!	◇	קז:
נעמן שר צבא מלך ארם היה מצורע.											o	!	קז:	
אמרה ליה ההיא רבייתא דאישתבאי מארעא ישראל: אי אולת לגבי אלישע - מסי לך.											o	!	קז:	
כי אתא אמר ליה: זיל טבול בירדן.											o	!	קז:	

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראייה-</p>
---	--

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	קט.
אמר ליה: אחוכי קא מחייכת בי?											!	קט.
אמרי ליה הנהו דהוו בהדיה: מאי נפקא לך מינה? זיל נסי.											!	קט.
אזל וטבל בירדנא, ואיתסי.											!	קט.
אתא אייתי ליה כל הני דנקיט											!	קט.
לא צבי לקבולי מיניה.											!	קט.
גחזי איפטר מקמיה אלישע, אזל שקל מאי דשקל, ואפקיד.											!	קט.
כי אתא - חזייה אלישע לצרעת דהוה פרהה עלויה רישיה.											!	קט.
אמר ליה: רשע הגיע עת ליטול שכר שמנה שרצים, וצרעת נעמן תדבק־בך ובורעך לעולם, ויצא מלפניו מצרע כשלג.											!	קט.
(מלכים ב' ז') וארבעה אנשים היו מצרעים פתח השער אמר רבי יוחנן: גחזי ושלשה בניו.	[רבי יוחנן]											קט.
יצר תינוק ואשה - תהא שמאל דוחה וימין מקרבת.	תניא, אמר רבי שמעון בן אלעזר:											קט.
שלשה חלאים חלה אלישע: אחד - שגירה דובים בתינוקות, ואחד - שדחפו לגחזי בשתי ידים. ואחד - שמת בו. שנאמר (מלכים ב' י"ג) ואלישע חלה את חליו וגו'.	תנו רבנן:											קט.
עד אברהם לא היה זקנה, כל דחזי לאברהם אמר: האי יצחק, כל דחזי ליצחק אמר: האי אברהם, בעא אברהם רחמי דליהוי ליה זקנה, שנאמר (בראשית כ"ד) ואברהם זקן בא בימים.												קט.
עד יעקב לא הוה חולשא, בעא רחמי והוה חולשא, שנאמר (בראשית מ"ח) ויאמר ליוסף הנה אביך חלה.												קט.
עד אלישע לא הוה איניש חליש דמיתפח, ואתא אלישע ובעא רחמי ואיתפח, שנאמר (מלכים ב' י"ג) ואלישע חלה את חליו אשר ימות בו.												קט.
דור המבול אין להם חלק לעולם הבא, ואין עומדין בדין, שנאמר (בראשית ו') לא ידון רוחי באדם לעולם - לא דין ולא רוח.												קט.
דור הפלגה אין להם חלק לעולם הבא, שנאמר (בראשית י"א) ויפץ ה' אתם משם על פני כל הארץ. ויפץ ה' אותם - בעולם הזה, ומשם הפיצם ה' - לעולם הבא.												קט.
אנשי סדום אין להם חלק לעולם הבא, שנאמר (בראשית י"ג) ואנשי סדם רעים וחטאים לה' מאד, רעים - בעולם הזה, וחטאים - לעולם הבא, אבל עומדין בדין.	[רבנן]											קט.
אלו ואלו אין עומדין בדין, שנאמר (תהלים א') על כן לא יקמו רשעים במשפט וחטאים בעדת צדיקים. על כן לא יקמו רשעים במשפט - זה דור המבול, וחטאים בעדת צדיקים - אלו אנשי סדום.	רבי נחמיה:											קט.
אינם עומדין בעדת צדיקים, אבל עומדין בעדת רשעים.	אמרו לו:											קט.
דור המדבר אין להם חלק לעולם הבא, ואין עומדין בדין, שנאמר (במדבר י"ד) במדבר הזה יתמו ושם ימתו - דברי רבי עקיבא.	[רבי עקיבא]											קט.
עליהם הוא אומר (תהלים נ') אספורי לי חסידי כרתוי בריתי עלי זבח.	רבי אלעזר:											קט.
עדת קרח אינה עתידה לעלות, שנאמר (במדבר ט"ז) ותכס עליהם הארץ - בעולם הזה, ויאבדו מתוך הקהל - לעולם הבא, דברי רבי עקיבא.	[רבי עקיבא]											קט.
עליהם הוא אומר (שמואל א' ב') ה' ממת ומחיה מוריד שאול ויעל.	רבי אלעזר:											קט.
דור המבול אין להם חלק לעולם הבא, שנאמר (בראשית ז') וימח את כל היקום אשר על פני האדמה, וימח את כל היקום - בעולם הזה, וימחו מן הארץ - לעולם הבא, דברי רבי עקיבא.	תנו רבנן: [רבי עקיבא]											קט.
לא חיין ולא דנונין, שנאמר (בראשית ו') לא ידון רוחי באדם לעולם - לא דין ולא רוח.	רבי יהודה בן בתירא:											קט.
דבר אחר: לא ידון רוחי - שלא תהא נשמתן חוזרת לנדנה.												קט.
אפילו בשעה שהקדוש ברוך הוא מחזיר נשמות לפגרים מתים - נשמתן קשה להם בגיהנם, שנאמר (ישעיהו ל"ג) תהרו חשש תלדו קש רוחכם אש תאכלכם.	רבי מנחם בר יוסף:											קט.

<p>◆ חולקים-disputants</p> <p>◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review</p> <p>< מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment</p> <p>O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement</p> <p>⚡ קושיא-challenge</p> <p>^ שאלה-question</p> <p>! תירוץ-answer</p> <p>! ראיה-proof</p>
--	--

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
דור המבול לא נתגאו אלא בשביל טובה שהשפיע להם הקדוש ברוך הוא, ומה כתיב בהם (איוב כ"א) בתייהם שלום מפחד ולא שבט אלוה עליהם, וכתיב (איוב כ"א) שורו עבר ולא יגעל תפלט פרתו ולא תשכל, וכתיב (איוב כ"א) ישלחו כצאן עויליהם וילדיהם ירקדון, וכתיב (איוב כ"א) ישאו בתף וכנור וישמחו לקול עוגב, וכתיב (איוב ל"ו) יכלו ימיהם בטוב ושנותם בנעימים, וכתיב וברגע שאול יחתו	תנו רבנן:											◇
והיא גרמה שאמרו (איוב כ"א) לאל סור ממנו ודעת דרכיך לא הפצנו מה שדי כי נעבדנו ומה נועיל כי נפגע בו, אמרו: כלום צריכין אנו לו אלא לטיפה של גשמים - יש לנו נהרות ומעינות שאנו מסתפקין מהן. אמר הקדוש ברוך הוא: בטובה שהשפעתני להן בה מכעיסין אותי - ובה אני דן אותם, שנאמר (בראשית ו') ואני הנני מביא את המבול מים.	רבי יוסי:											◇
דור המבול לא נתגאו אלא בשביל גלגל העין, שדומה למים, שנאמר (בראשית ו') ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו לפיכך דן אותן במים, שדומה לגלגל העין, שנאמר (בראשית ז') נבקעו כל מעינות תהום רבה וארבות השמים נפתחו.	רבי יוחנן:											◇
דור המבול ברבה קלקלו, וברבה נידונו. ברבה קלקלו - שנאמר (בראשית ו') וירא ה' כי רבה רעת האדם, וברבה נידונו שנאמר (בראשית ז') כל מעינות תהום רבה.	רבי יוחנן:											◇
שלשה נשתיירו מהם: בלועה דגדר, וחמי טבריא, ועיניא רבתי דבירים.	רבי יוחנן:											◇
(בראשית ו') כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ												◇
מלמד שהרביעו בהמה על חיה, וחיה על בהמה, והכל על אדם, ואדם על הכל.	רבי יוחנן:											◇
וכולם חזרו, חוץ מתושלמי.	רבי אבא בר כהנא:											◇
(בראשית ו') ויאמר ה' לנח קץ כל בשר בא לפני.												◇
בא וראה כמה גדול כחה של חמס, שהרי דור המבול עברו על הכל ולא נחתם עליהם גזר דינם עד שפשטו ידיהם בגזל, שנאמר (בראשית ו') כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ.	רבי יוחנן:											◇
וכתיב (יחזקאל ז') החמס קם למטה רשע לא מהם ולא מהמונם ולא מהמהם ולא נה בהם, אמר רבי אלעזר: מלמד שזקף עצמו כמקל, ועמד לפני הקדוש ברוך הוא, ואמר לפניו: רבונו של עולם, לא מהם ולא מהמונם ולא מהמהם ולא נה בהם.												◇
אף על נח נחתך גזר דין, אלא שמצא חן בעיני ה', שנאמר (בראשית ו') נחמתי כי עשיתם ונח מצא חן בעיני ה'.	תנא דבי רבי ישמעאל:											◇
(בראשית ו') וינחם ה' כי עשה את האדם בארץ												◇
אמר הקדוש ברוך הוא, יפה עשיתי שתקנתי להם קברות בארץ. מאי משמע? כתיב הכא וינחם ה' וכתיב התם (בראשית ז') וינחם אותם וידבר על לבם.	כי אתא רב דימי אמר:											◇
לא יפה עשיתי שתקנתי להם קברות בארץ כתיב הכא וינחם וכתיב התם (שמות ל"ב) וינחם ה' על הרעה אשר דבר לעשות לעמו.	איכא דאמרי:											◇
(בראשית ו') אלה תולדות נח נח איש צדיק תמים היה בדרתיו												◇
בדורותיו, ולא בדורות אחרים	רבי יוחנן:											◇
בדורותיו, כל שכן בדורות אחרים.	ריש לקיש:											◇
משל דרבי יוחנן למה הדבר דומה - לחבית של יין שהיתה מונחת במרתף של חומץ, במקומה - ריחה נודף, שלא במקומה - אין ריחה נודף.	רבי חנינא:											◇
משל דריש לקיש למה הדבר דומה - לצלוחית של פליטון של פליטון שהיתה מונחת במקום הטנופת, במקומה ריחה נודף - וכל שכן במקום הבוסם.	רבי אושעיא:											◇
(בראשית ז') וימח את כל היקום אשר על פני האדמה												◇
אם אדם חטא, בהמה מה חטאה?												◇
משל לאדם שעשה חופה לבנו, והתקין מכל מיני סעודה. לימים מת בנו, עמד ופזר את חופתו. אמר, כלום עשיתי אלא בשביל בני, עכשיו שמת - חופה למה לי? אף הקדוש ברוך הוא אמר: כלום בראתי בהמה וחיה - אלא בשביל אדם, עכשיו שאדם חוטא - בהמה וחיה למה לי?	תנא משום רבי יהושע בן קרחה:											◇
(בראשית ז') מכל אשר בהרבה מתו												◇
ולא דגים שבים.												◇

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קשיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק	מאן דאמר	Talmud Navigator										א	
מימרא	מאן דאמר	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	קא	
מאי דכתיב (איוב כ"ד) קל הוא על פני מים תקלל חלקתם בארץ, מלמד שהיה נח הצדיק מוכיח בהם ואומר להם: עשו תשובה, ואם לאו - הקדוש ברוך הוא מביא עליכם את המבול, ומקפה נבלתכם על המים כזיקין, שנאמר קל הוא על פני מים, ולא עוד אלא שלוקחין מהם קללה לכל באי עולם, שנאמר (איוב כ"ד) תקלל חלקתם בארץ.	דרש רבי יוסי דמן קסרי:										■	◇	קא.
לא יפנה דרך כרמים											■		קא.
מלמד שהיו מפנים דרך כרמים.											■	◇	קא.
אמרו לו: ומי מעכב?										○			קא.
אמר להם: פרידה אחת יש לי להוציא מכם.										○			קא.
אם כן לא נפנה דרך כרמים.										○			קא:
מאי דכתיב (איוב י"ב) לפיד בוז לעשותות שאנן נכון למועדי רגל, מלמד שהיה נח הצדיק מוכיח אותם, ואמר להם דברים שהם קשים כלפידים, והיו מבזין אותו	דרש רבא:										■	◇	קא:
אמרו לו: זקן תיבה זו למה?										○			קא:
אמר להם: הקדוש ברוך הוא מביא עליכם את המבול.										○			קא:
אמרו: מבול של מה? אם מבול של אש - יש לנו דבר אחר ועליתה שמה. ואם של מים הוא מביא, אם מן הארץ הוא מביא - יש לנו עששיות של ברזל שאנו מחפין בהם את הארץ, ואם מן השמים הוא מביא, יש לנו דבר ועקב שמו, ואמרי לה עקש שמו.										○			קא:
אמר להם: הוא מביא מבין עקבי רגליכם, שנאמר (איוב י"ב) נכון למועדי רגל.										○			קא:
מימי המבול קשים כשכבת זרע, שנאמר נכון למועדי רגל.	תניא:	■										◇	קא:
ברותחין קלקלו בעבירה, וברותחין נידונו. כתיב הכא (בראשית ח') וישכו המים, - וכתב התם (מגילת אסתר ז) וחמת המלך שככה.	רב חסדא:	■										◇	קא:
(בראשית ז') ויהי לשבעת הימים ומי המבול היו על הארץ											■	◇	קא:
מה טיבם של שבעת הימים?											▲		קא:
אלו ימי אבילות של מתושלח. ללמדך שהספדן של צדיקים מעכבין את הפורענות לבא.	רב:										!	◇	קא:
דבר אחר: לשבעת - ששינה עליהם הקדוש ברוך הוא סדר בראשית, שהיתה חמה יוצאת ממערב ושקעת במזרח.											!	◇	קא:
דבר אחר: שקבע להם הקדוש ברוך הוא זמן גדול, ואחר כך זמן קטן.											!	◇	קא:
דבר אחר: לשבעת הימים - שהטעמים מעין העולם הבא, כדי שידעו מה טובה מגעו מהן.											!	◇	קא:
(בראשית ז') מכל הבהמה הטהורה תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו											■	◇	קא:
אישות לבהמה מי אית לה?											ז		קא:
מאותם שלא נעבדה בהם עבירה.	רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:										!	◇	קא:
מנא ידע?											ז		קא:
שהעבירן לפני התיבה, כל שהתיבה קולטתו - בידוע שלא נעבדה בהם עבירה, וכל שאין התיבה קולטתו - בידוע שנעבדה בה עבירה.	רב חסדא:										!	◇	קא:
מאותן הבאין מאליהן.	רבי אבהו:										!	◇	קא:
(בראשית ז') עשה לך תבת עצי גפר											■	◇	קא:
מאי גופר?											▲		קא:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-חזרה insertion of an earlier segment-קודמת story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראייה-</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	קא:		
זו מבליגה	רב אדא, אמרי דבי רבי שילא:										!	◇	קא:	
גולמיש.	ואמרי לה:										!	◇	קא:	
צהר תעשה לתבה												■	◇	קא:
אמר לו הקדוש ברוך הוא לנח: קבע בה אבנים טובות ומרגליות, כדי שיהיו מאירות לכם כצהרים.	רבי יוחנן:											■	◇	קא:
(בראשית ו') ואל אמה תכלנה מלמעלה												■	◇	קא:
דבהכי הוא דקיימא.												■	◇	קא:
(בראשית ז') תחתים שנים ושליש תעשה												■	◇	קא:
תחתיים לזבל, אמצעיים לבהמה, עליונים לאדם.	תנא:											■	◇	קא:
(בראשית ח') וישלח את הערב												■	◇	קא:
תשובה ניצחת השיבו עורב לנח	ריש לקיש:											■	◇	קא:
אמר לו: רבך שונאני ואתה שונאתי. רבך שונאני - מן הטהורין שבעה, מן הטמאים שנים. ואתה שונאתי - שאתה מניח ממין שבעה ושולח ממין שנים, אם פוגע בי שר חמה או שר צנה לא נמצא עולם חסר בריה אחת? או שמא לאשתי אתה צריך?											o	◇	קא:	
אמר לו: רשע: במותר לי נאסר לי - בנאסר לי לא כל שכן.											o	◇	קא:	
ומנלן דנאסרו											?		קא:	
דכתיב (בראשית ו') ובאת אל התבה אתה ובניך ואשתך ונשי בניך אתך, וכתיב (בראשית ח') צא מן התבה אתה ואשתך ובניך ונשי בניך אתך											!	◇	קא:	
מיכן אמרו שנאסרו בתשמיש המטה.	רבי יוחנן:										!		קא:	
שלשה שמשו בתיבה, וכולם לקו: כלב, ועורב, וחם. כלב - נקשר, עורב - רק, חם - לקה בעורו.	תנו רבנן:										■	◇	קא:	
(בראשית ח') וישלח את היונה מאתו לראות הקלו המים												■	◇	קא:
מכאן שדירתן של עופות טהורים עם הצדיקים.	רבי ירמיה:											■	◇	קא:
(בראשית ח') והנה עלה זית טרף בפיה												■	◇	קא:
אמרה יונה לפני הקדוש ברוך הוא: רבוננו של עולם יהיו מזונותי מרורים כזית ומסורים בידך, ואל יהיו מתוקים כדבש ומסורים ביד בשר ודם.	רבי אלעזר:											■	◇	קא:
מאי משמע דהאי טרף לישנא דמזוני הוא											?		קא:	
דכתיב (משלי ל') הטריפני להם חקי.											!	◇	קא:	
(בראשית ח') למשפחתיהם יצאו מן התבה												■	◇	קא:
למשפחתם, ולא הם.	רבי יוחנן:											■	◇	קא:
אמר ליה אליעזר לשם רבא, כתיב (בראשית ח') למשפחתיהם יצאו מן התבה אתון היכן היותון?	רב חנא בר ביזנא:										?	◇	קא:	
אמרו ליה: צער גדול היה לנו בתיבה, בריה שדרכה להאכילה ביום - האכלנוה ביום, שדרכה להאכילה בלילה - האכלנוה בלילה.											o	◇	קא:	
האי זקיתא, לא הוה ידע אבא מה אכלה. יומא חד הוה יתיב וקא פאלי רמונא, נפל תולעתא מינה - אכלה, מיכן ואילך הוה גביל לה חיזרא, כי מתלע - אכלה.											o	◇	קא:	
אריא אישתא זינתיה											o	◇	קא:	

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראייה-!</p>
מקרא- <u>key</u> :	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
דאמר רב: לא בציר משיתא, ולא טפי מתריסר זינא אישתא.													קח:
אורשינה, אשכחינה אבא דגני בספנא דתיבותא. אמר ליה: לא בעית מזוני? - אמר ליה: חזיתך דהות טרידא, אמינא לא אצערך. אמר ליה יהא רעוא דלא תמות, שנאמר (איוב כ"ט) ואמר עם קני אגוע וכחול ארבה ימים.													קח:
אמר שם רבא לאליעזר, כי אתו עלייכו מלכי מזרח ומערב אתון היכי עבידיתו?	רב חנה בר לואי:												קח:
אמר ליה: אייתי הקדוש ברוך הוא לאברהם, ואותביה מימיניה, והוה שדינן עפרא והוה חרבי, גילי והוי גירי, שנאמר (תהלים ק"י) מזמור לדוד נאם ה' לאדני שב לימיני עד אשית איבך הדם לרגליך, וכתיב (ישעיהו מ"א) מי העיר ממזרח צדק יקראהו לרגלו יתן לפניו גוים ומלכים ירד יתן כעפר חרבו כקש נדף קשתו.													קח:
נחום איש גם זו הוה רגיל דכל דהוה סלקא ליה אמר גם זו לטובה.													קח:
יומא חד בעו ישראל לשדורי דורון לקיסר אמרי: בהדי מאן נשדר? נשדר בהדי נחום איש גס זו, דמלומד בנסים הוא.													קח:
כי מטא לההוא דיורא בעא למיבת													קט:
אמרי ליה: מאי איכא בהדך?													קט:
אמר להו: קא מובילנא כרגא לקיסר.													קט:
קמו בליילא, שרינהו לסיפטיה, ושקלו כל דהוה גביה, ומלנהו עפרא.													קט:
כי מטא להתם אישתכח עפרא.													קט:
אמר: אחזכי קא מחייכי בי יהודאי אפקוהו למקטליה.													קט:
אמר: גם זו לטובה.													קט:
אתא אליהו, ואידמי להו כחד מינייהו, אמר להו: דילמא האי עפרא מעפרא דאברהם אבינו הוא, דהוה שדי עפרא הוה חרבי, גילי הוה גירי													קט:
בדוק ואשכחו הכי. הוה מחוזא דלא הוה קא יכלי ליה למיכבשיה, שדו מההוא עפרא עליה - וכבשוה.													קט:
עיילוהו לבי גנזא, אמרי: שקול דניחא לך.													קט:
מלייה לסיפטא דהבא.													קט:
כי הדר אתא אמרו ליה הנך דיורי: מאי אמטית לבי מלכא?													קט:
אמר להו: מאי דשקלי מהכא - אמטאי להתם.													קט:
שקלי אינהו, אמטו להתם.													קט:
קטלינהו להנך דיורי.													קט:
דור הפלגה אין להם חלק לעולם הבא וכו'.													קט:
מאי עבוד?													קט:
אמרי נבנה מגדל ונעלה לרקיע, ונכה אותו בקרדומות, כדי שיובו מימיו	אמרי דבי רבי שילא:												קט:
אם כן ליבנו אחד בטורא	מחכו עלה במערבא:												קט:
נחלקו לשלש כיתות, אחת אומרת: נעלה ונשב שם, ואחת אומרת: נעלה ונעבוד עבודה זרה, ואחת אומרת: נעלה ונעשה מלחמה. זו שאומרת נעלה ונשב שם - הפיצם ה', וזו שאומרת נעלה ונעשה מלחמה - נעשו קופים ורוחות ושידים ולילין, וזו שאומרת נעלה ונעבוד עבודה זרה - (בראשית י"א) כי שם בלל ה' שפת כל הארץ.	רבי ירמיה בר אלעזר:												קט:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כולם לשם עבודה זרה נתכוונו, כתיב הכא (בראשית י"א) נעשה - לנו שם, וכתיב התם (שמות כ"ג) ושם אלהים אחרים לא תזכירו, מה להלן עבודה זרה - אף כאן עבודה זרה.	תניא, רבי נתן:											■
מגדל, שליש נשרף שליש נבלע שליש קיים.	רבי יוחנן:											◇
אזיר מגדל משכח.	רב:											◇
בבל ובורסיף סימן רע לתורה.	רב יוסף:											■
מאי בורסיף?												^
בור שאפי.	רבי אסי:											!
אנשי סדום אין להם חלק לעולם הבא וכו'.												■
אנשי סדום אין להן חלק לעולם הבא, שנאמר (בראשית י"ג) ואנשי סדם רעים וחטאים לה' מאד, רעים - בעולם הזה, וחטאים - לעולם הבא.	תנו רבנן:											◇
רעים - בגופן, וחטאין - בממונם, רעים בגופן - דכתיב (בראשית ל"ט) ואיך אעשה הרעה הגדלה הזאת וחטאתי לאלהים, וחטאים בממונם - דכתיב (דברים ט"ו) והיה בכך חטא, לה' - זו ברכת השם, מאד - שמתכוונים וחוטאים.	רב יהודה:											◇
רעים - בממונם, וחטאים - בגופן. רעים בממונם - דכתיב (דברים ט"ו) ורעה עינך באחיך האביון, וחטאים בגופן - דכתיב (בראשית ל"ט) וחטאתי לאלהים, לה' - זו ברכת השם, מאד - זו שפיכות דמים, שנאמר (מלכים ב' כ"א) וגם דם נקי שפך מנשה הרבה מאד וגו'.	במתניתא תנא:											◇
אנשי סדום לא נתגאו אלא בשביל טובה שהשפיע להם הקדוש ברוך הוא, ומה כתיב בהם (איוב כ"ח) ארץ ממנה יצא לחם ותחתיה נהפך כמו אש מקום ספיר אבניה ועפרת זהב לו נתיב לא ידעו עיט ולא שזפתו עין איה לא הדריכוהו בני שחץ לא עדה עליו שחל, אמרו: וכי מאחר שארץ ממנה יצא לחם ועפרת זהב לו, למה לנו עוברי דרכים? שאין באים אלינו אלא לחסרינו מממוננו, בואו ונשכח תורת רגל מארצנו, שנאמר (איוב כ"ח) פרץ נחל מעם גר הנשכחים מני רגל דלו מאנוש נעו.	תנו רבנן:											◇
מאי דכתיב (תהלים ס"ב) עד אנה תהותתו על איש תרצחו כלכם כקיר נטוי גדר הדחוייה - מלמד שהיו נותנין עיניהם בבעלי ממון, ומושיבין אותו אצל קיר נטוי, ודוחין אותו עליו, ובאים ונוטלין את ממונו.	דרש רבא:											◇
מאי דכתיב (איוב כ"ד) חתר בחשך בתים יומם חתמו למו לא ידעו אור, מלמד שהיו נותנים עיניהם בבעלי ממון, ומפקידים אצלו אפרסמון, ומניחים אותו בבית גזויהם. לערב באים ומריחין אותו ככלב, שנאמר (תהלים נ"ט) ישובו לערב יהמו ככלב ויסוכבו עיר, ובאים וחותרים שם ונוטלין אותו ממון (איוב כ"ד). ערום הלכו מבלי לבוש ואין כסות בקרה, חמור יתומים ינהגו ויחבלו שור אלמנה, גבלות ישיגו עדר גזלו וירעו. (איוב כ"א) והוא לקברות יובל ועל גדיש ישקוד	דרש רבא:											◇
דרש רבי יוסי בציפורי												○
אחרתין היא ליליא תלת מאה מחתרתא בציפורי												○
אתו וקא מצערי ליה, אמרו ליה: יהבית אורחיה לגנבי.												○
אמר להו: מי הוה ידענא דאתו גנבי.												○
כי קא נח נפשיה דרבי יוסי שפעי מרובי דציפורי דמא.												○
אמרי: דאית ליה חד תורא - מרעי חד יומא, דלית ליה - לירעי תרי יומי.												○
ההוא יתמא בר ארמלתא הבו ליה תורי למרעיה, אזל שקלינהו וקטלינהו.												○
אמר להו דאית ליה תורא - נשקול חד משכא, דלית ליה תורא - נשקול תרי משכי.												○
אמרו ליה: מאי האי?												○
אמר להו: סוף דינא כתחילת דינא מה תחילת דינא - דאית ליה תורא מרעי חד יומא, דלית ליה תורי - מרעי תרי יומי, אף סוף דינא: דאית ליה חד תורא - לשקול חד, דלית ליה תורא - לשקול תרי.												○
דעבר במברא ניתיב חד זוזא, דלא עבר במברא - ניתיב תרי.												○

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 Oמעשה-story

challenge-קושיא ;
 ^שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ראייה-proof

מקרא-kev:

סנהדרין-חלק	מימרא	מאן דאמר	Talmud Navigator										א				
			ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ					
	דהוה ליה דרא דלבני - אתי כל חד וחד שקיל חדא, אמר ליה: אנא חדא דשקלי.																קט:
	דהוה שדי תומי או שמכי, אתו כל חד וחד שקיל חדא, אמר ליה: אנא חדא דשקלי.																קט:
	ארבע דיניי היו בסדום: שקראי, ושקרוראי, זיפי, ומצלי דינא.																קט:
	דמחי ליה לאיתתא דחבריה ומפלא ליה. אמרי ליה: יהבה ניהליה דניעברה ניהליך.																קט:
	דפסיק ליה לאודנא דחמרא דחבריה, אמרו ליה: הבה ניהליה עד דקדחא.																קט:
	דפדע ליה לחבריה אמרי ליה: הב ליה אגרא דשקל לך דמא.																קט:
	דעבר במברא יהיב ארבעה זוזי, דעבר במיא - יהיב תמני זוזי.																קט:
	זימנא חדא אתא ההוא כובס, אילקע להתם, אמרו ליה: הב ארבע זוזי.																קט:
	אמר להו: אנא במיא עברי.																קט:
	אמרו ליה: אם כן הב תמניא, דעברת במיא.																קט:
	לא יהיב, פדיוהו.																קט:
	אתא לקמיה דדיינא.																קט:
	אמר ליה: הב ליה אגרא דשקיל לך דמא, ותמניא זוזי דעברת במיא.																קט:
	אליעזר עבד אברהם איתרמי התם, פדיוהי																קט:
	אתא לקמיה דדיינא.																קט:
	אמר ליה: הב ליה אגרא דשקל לך דמא																קט:
	שקל גללא, פדיוהי איהו לדיינא.																קט:
	אמר: מאי האי?																קט:
	אמר ליה: אגרא דנפק לי מנך - הב ניהליה להאי, וזוזי דידי כדקיימי קיימי.																קט:
	הויא להו פורייתא דהוו מגני עלה אורחין, כי מאריך - גייוי ליה, כי גוץ - מתחין ליה.																קט:
	אליעזר עבד אברהם אקלע להתם, אמרו ליה: קום גני אפוריא.																קט:
	אמר להון: נדרא נדרי, מן יומא דמיתת אמא - לא גנינא אפוריא.																קט:
	כי הוה מתרמי להו עניא יהבו ליה כל חד וחד דינרא, וכתוב שמיה עליה, וריפתא לא הוו ממטי ליה. כי הוה מית - אתי כל חד וחד שקיל דידיה																קט:
	הכי אתני בינייהו: כל מאן דמזמין גברא לבי הילולא - לשלח גלימא.																קט:
	הוי האי הילולא, אקלע אליעזר להתם, ולא יהבו ליה נהמא.																קט:
	כי בעי למסעד, אתא אליעזר ויטיב לסיפא דכולהו.																קט:
	אמרו ליה: מאן אזמנך להכא?																קט:
	אמר ליה לההוא דיתיב: אתה זמנתן.																קט:
	אמר: דילמא שמעי בי דאנא אזמינתיה ומשלחי ליה מאניה דהאי גברא, שקל גלימיה ההוא דיתיב גביה, ורהט לברא.																קט:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראייה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
וכן עבד לכולהו עד דנפקי כולהו ואכלא איהו לסעודתא.												קט:
הויא ההיא רביא דהות קא מפקא ריפתא לעניא בחצבא												קט:
איגלאי מלתא - שפיוה דובשא ואוקמוה על איגר שורא, אתא זיבורי ואכלוה.												קט:
והיינו דכתיב (בראשית י"ח) ויאמר ה' זעקת סדם ועמרה כי רבה.												קט:
על עיסקי ריבה.	ואמר רב יהודה אמר רב:											קט:
מרגלים אין להם חלק לעולם הבא שנאמר (במדבר י"ד) וימתו האנשים מוצאי דבת הארץ רעה במגפה וימתו בעולם הזה במגפה לעולם הבא.												קט:
עדת קרח אין להם חלק לעולם הבא, שנאמר (במדבר ט"ז) ותכס עליהם הארץ - בעולם הזה, ויאבדו מתוך הקהל לעולם הבא, דברי רבי עקיבא	תנו רבנן: [רבי עקיבא]											קט:
עליהם אמר הכתוב (שמואל א' ב') ה' ממית ומחיה מוריד שאול ויעל.	רבי אליעזר:											קט:
עדת קרח אין להם חלק לעולם הבא, שנאמר ותכס עליהם הארץ - בעולם הזה, ויאבדו מתוך הקהל - לעולם הבא, דברי רבי עקיבא	תנו רבנן: [רבי עקיבא]											קט:
הרי הן כאבידה המתבקשת, שנאמר (תהלים קי"ט) תעיתי כשה אבד בקש עבדך כי מצותיך לא שכחתי.	רבי יהודה בן בתירא:											קט:
(במדבר ט"ז) ויקח קרח												קט:
שלקח מקח רע לעצמו. קרח - שנעשה קרחה בישראל, בן יצהר - בן שהרתיה עליו את כל העולם כצהרים, בן קהת - בן שהקהה שיני מולידיו, בן לוי - בן שנעשה לויה בגיהנם.	ריש לקיש:											קט:
ולחשוב נמי בן יעקב - בן שעקב עצמו לגיהנם												קט:
יעקב בקש רחמים על עצמו, שנאמר (בראשית מ"ט) בסדם אל תבא נפשי בקהלם אל תחד כבדי, בסדם אל תבא נפשי - אלו מרגלים, בקהלם אל תחד כבדי - זה עדת קרח.	רב שמואל בר רב יצחק:											קט:
דתן - שעבר על דת אל, אבירם - שאיבר עצמו מעשות תשובה, ואון - שישב באנינות, פלת - שנעשו לו פלאות, בן ראובן - בן שראה והבין.												קט:
און בן פלת אשתו הצילתו	רב:											קט:
אמרה ליה: מאי נפקא לך מינה? אי מר רבה - אנת תלמידא, ואי מר רבה - אנת תלמידא.												קט:
אמר לה: מאי אעביד, הואי בעצה, ואשתבעי לי בהדייהו												קט:
אמרה ליה: ידענא דכולה כנישתא קדישתא נינהו, דכתיב (במדבר ט"ז) כי כל העדה כלם קדשים.												קט:
אמרה ליה: טוב, דאנא מצילנא לך.												קט:
אשקיתיה חמרא, ואריותיה, ואגניתיה גואי, אותבה על בבא, וסתרתי למזיה, כל דאתא חזיה, הדר.												קט:
אדהכי והכי אבלעו להו.												קט:
איתתיה דקרח אמרה ליה: חזי מאי קעביד משה איהו הוה מלכא, לאחיה שוויה כהנא רבא, לבני אחוהי שוינהו סגני דכהנא, אי אתיא תרומה - אמר תיהוי לכהן, אי אתו מעשר דשקילתו אתון - אמר הבו חד מעשרה לכהן, ועוד דגייזו ליה למזייכו ומיטלל לכו כי כופתא, עינא ייה במזייכו.												קט:
אמר לה: הא איהו נמי קא עביד												קט:
אמרה ליה: כיון דכולהו רבותא ידידה, אמר איהו נמי (שופטים ט"ז) תמת נפשי עם פלשתים.												קט:
ועוד: דקאמר לכו עבדיתי תכלתא, אי סלקא דעתך תכלתא חשיבא מצוה - אפיק גלימי דתכלתא וכסינהו לכולהו מתיבתך												קט:
היינו דכתיב (משלי י"ד) חכמות נשים בנתה ביתה - זו אשתו של און בן פלת, ואולת בידה תהרסנה - זו אשתו של קרח.												קט:
(במדבר ט"ז) ויקמו לפני משה ואנשים מבני ישראל חמשים ומאתים - מיוחדים שבעדה, קראי מועד - שהיו יודעים לעבר שנים ולקבוע חדשים, אנשי שם - שהיה להם שם בכל העולם.												קט:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראייה-!</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	ק
(במדבר ט"ז) וישמע משה ויפל על פניו												ק
מה שמועה שמע?												ק
שזשדוהו מאשת איש, שנאמר (תהלים ק"ו) ויקנאו למשה במחנה.	רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:											ק
מלמד שכל אחד ואחד קנא את אשתו ממה, שנאמר (שמות ל"ג) ומשה יקח את האהל ונטה לו מחוץ למחנה.	רבי שמואל בר יצחק:											ק
(במדבר ט"ז) ויקם משה וילך אל דתן ואבירם												ק
מכאן שאין מחזיקין במחלוקת	ריש לקיש:											ק
כל המחזיק במחלוקת עובר בלאו שנאמר (במדבר י"ז) ולא יהיה כקרח וכעדתו.	דאמר רב:											ק
ראוי ליצטרע, כתיב הכא ביד משה לו, וכתיב התם (שמות ד') ויאמר ה' לו עוד הבא נא ידך בחיך.	רב אשי:											ק
כל החולק על מלכות בית דוד - ראוי להכישו נחש. כתיב הכא (מלכים א' א') ויזבח אדניהו צאן ובקר ומריא עם אבן הזחלת, וכתיב התם (דברים ל"ב) עם חמת זחלי עפר.	רבי יוסי:											ק
כל החולק על רבו כחולק על השכינה, שנאמר (במדבר כ"ו) בהצתם על ה'.	רב חסדא:											ק
כל העושה מריבה עם רבו כעושה עם שכינה, שנאמר (במדבר כ') המה מי מריבה אשר רבו בני ישראל את ה'.	רבי חמא ברבי חנינא:											ק
כל המתרעם על רבו כאילו מתרעם על השכינה, שנאמר (שמות ט"ז) לא עלינו תלניתכם כי על ה'.	רבי חנינא בר פפא:											ק
כל המהרהר אחר רבו כאילו מהרהר אחר שכינה, שנאמר (במדבר כ"א) וידבר העם באלהים ובמשה.	רבי אבהו:											ק
(קהלת ה') עשר שמור לבעליו לרעתו, אמר ריש לקיש: זה עושרו של קרח.	[ריש לקיש]											ק
(דברים י"א) ואת כל היקום אשר ברגליהם, אמר רבי אלעזר: זה ממונו של אדם, שמעמידו על רגליו.	[רבי אלעזר]											ק
משוי שלש מאות פרדות לבנות היו מפתחות של בית גנזיו של קרח, וכולהו אקלידי וקילפי דגילדא.	רבי לוי:											ק
שלש מטמוניות טמין יוסף במצרים, אחת נתגלתה לקרח, ואחת נתגלתה לאנטונינוס בן אסורוס, ואחת גנוזה לצדיקים לעתיד לבוא.	רבי חמא ברבי חנינא:											ק
קרח לא מן הבלועים ולא מן השרופין - דכתיב (במדבר ט"ז) ואת כל האדם אשר לקרח - ולא קרח, ולא מן השרופין - דכתיב (במדבר כ"ו) באכל האש את חמשים ומאתים איש - ולא קרח.	ואמר רבי יוחנן:											ק
קרח מן השרופין, ומן הבלועים - דכתיב (במדבר כ"ו) ותבלע אתם ואת קרח, מן השרופין דכתיב (במדבר ט"ז) ואש יצאה מאת ה' ותאכל את החמשים ומאתים איש וקרח בהדיהו.	במתיבתא תנא:											ק
מאי דכתיב (חבקוק ג') שמש ירח עמד וזלה לאור חציך יהלכו, מלמד שעלו שמש וירח לזבול, אמרו לפניו: רבנו של עולם: אם אתה עושה דין לבן עמרם - נצא, ואם לאו - לא נצא עד שזרק בהם חצים, אמר להן: בכבודי - לא מחיתם, בכבוד בשר ודם מחיתם והאידינא לא נפקי עד דמחו להו.	רבא:											ק
מאי דכתיב (במדבר ט"ז) ואם בריאה יברא ה' ופצתה האדמה את פיה, אמר משה לפני הקדוש ברוך הוא: אם בריאה גיהנם מוטב, ואם לאו יברא ה'. למאי? אילימא למבריה ממש, והא (קהלת א') אין כל חדש תחת השמש, אלא לקרובי פיתחא.	דרש רבא:											ק
(במדבר כ"ו) ובני קרח לא מתו												ק
מקום נתבצר להם בגיהנם, וישבו עליו ואמרו שירה.	תנא, משום רבינו אמרו:											ק
זימנא חדא הוה קאזלינא באורחא, אמר לי ההוא טייעא: תא ואחוי לך בלועי דקרח.	רבה בר בר חנה:											ק
אזיל חזא תרי בזעי דהוה קא נפק קיטרא מנייהו. שקל גבבא דעמרא, אמשייה מיא, ואותביה בריש רומחיה ואחלפיה התם, איחרך.												ק
אמר לי: אצית מה שמעת.												ק
ושמעית דהוו קאמרי הכי: משה ותורתו אמת, והן בדאים.												ק

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
--	---

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
אמר ליה: כל תלתין יומין מהדרא להו גיהנם כבשר בתוך קלחת, ואמרי הכי: משה ותורתו אמת והן בדאים.											o
דור המדבר אין להם חלק לעולם הבא וכו'.											
דור המדבר אין להם חלק לעולם הבא, שנאמר (במדבר י"ז) במדבר הזה יתמו ושם יתמו. יתמו - בעולם הזה, ושם יתמו - בעולם הבא. ואמר (תהלים צ"ה) אשר נשבעתי באפי אם יבאון אל מנוחתי, דברי רבי באין הן לעולם הבא, שנאמר (תהלים נ') אספו לי חסידי כרתי בריתי עלי זבח, אלא מה אני מקיים אשר נשבעתי באפי - באפי נשבעתי, וחזרני בי.	תנו רבנן: [רבי עקיבא]										o
לא נאמר פסוק זה אלא כנגד דורות הבאים אספו לי חסידי - אלו צדיקים שבכל דור ודור, כרתי בריתי - אלו חנניה מישאל ועזריה שמסרו עצמן לתוך כבש האש, עלי זבח - אלו רבי עקיבא וחביריו שמסרו עצמן לשחיטה על דברי תורה.	רבי יהושע בן קרחה:										o
באים הן לעולם הבא, שנאמר (ישעיהו ל"ה) ופדויו ה' ישכון ובאו ציון ברנה.	רבי שמעון בן מנסיא:										o
שבקה רבי עקיבא לחסידותיה, שנאמר (ירמיהו ב') הלך וקראת באזני ירושלים לאמר זכרתי לך חסד נעוריך אהבת כלולתיך לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה. ומה אחרים באים בזכותם - הם עצמן לא כל שכן?	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:										o
עשרת השבטים אינן עתידין לחזור, שנאמר (דברים כ"ט) וישלכם אל ארץ אחרת כיום הזה, מה היום הולך ואינו חוזר - אף הם הולכים ואינן חוזרים, דברי רבי עקיבא.	[רבי עקיבא]										o
כיום הזה מה יום מאפיל ומאיר - אף עשרת השבטים שאפילה להן, כך עתידה להאיר להם.	רבי אליעזר:										o
עשרת השבטים אין להם חלק לעולם הבא, שנאמר (דברים כ"ט) ויתשם ה' מעל אדמתם באף ובחמה ובקצף גדול. ויתשם ה' מעל אדמתם - בעולם הזה, וישלכם אל ארץ אחרת - לעולם הבא, דברי רבי עקיבא.	תנו רבנן: [רבי עקיבא]										o
אם מעשיהם כיום הזה - אינן חוזרין, ואם לאו - חוזרין.	רבי שמעון בן יהודה איש כפר עכו אומר משום רבי שמעון:										o
באים הם לעולם הבא, שנאמר (ישעיהו כ"ז) ביום ההוא יתקע בשופר גדול וגו'.	רבי:										o
שבקה רבי עקיבא לחסידותיה, שנאמר (ירמיהו ג') הלך וקראת את הדברים האלה צפונה ואמרת שובה משובה ישראל נאם ה' ולא אפיל פני בכס כי חסיד אני נאם ה' לא אטור לעולם.	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:										o
מאי חסידותיה?											^
קטני בני רשעי ישראל אין באין לעולם הבא, שנאמר (מלאכי ג') כי הנה היום בא בער כתנור והיו כל זדים וכל עשה רשעה קש ולהט אתם היום הבא אמר ה' צבאות אשר לא יעזב להם שרש וענף. שרש - בעולם הזה, וענף - לעולם הבא, דברי רבן גמליאל.	דתניא: [רבן גמליאל]										o
באים הם לעולם הבא, שנאמר (תהלים קט"ז) שמר פתאים ה', שכן קורין בכרכי הים לינוקא פתיא. ואומר (דניאל ד') גדו אילנא וחבלוהי ברם עקר שרשוהי בארעא שבקו. ואלא מה אני מקיים לא יעזב להם שרש וענף? שלא יניח להם לא מצוה ולא שיורי מצוה. דבר אחר: שרש - זו נשמה, וענף - זה הגוף.	רבי עקיבא:										o
אבל קטני בני רשעי אומות העולם - דברי הכל אין באין לעולם הבא.	[דברי הכל]										o
ורבן גמליאל נפקא ליה (ישעיהו כ"ו) מותאבד כל זכר למו.	[רבן גמליאל]										o
קטן מאימתי בא לעולם הבא?	אתמר:										^
משעה שנולד	חד: [רבי חייא/רבי שמעון]										o
משעה שסיפר.	חד: [רבי חייא/רבי שמעון]										o
מאן דאמר משעה שנולד - שנאמר (תהלים כ"ב) יבא ויגידו צדקתו לעם נולד כי עשה.											o
ומאן דאמר משעה שסיפר - דכתיב (תהלים כ"ב) זרע יעבדנו יספר לה' לדור.											o
משעה שנזרע, דכתיב זרע יעבדנו.	אתמר, רבינא:										o
משעה שנימול, דכתיב (תהלים פ"ח) עני אני וגוע מנער נשאתי אמך אפונה.	רבי נחמן בר יצחק:										o

<p>◆ חולקים-disputants</p> <p>◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review</p> <p>< מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment</p> <p>○ מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement</p> <p>⚡ קושיא-challenge</p> <p>^ שאלה-question</p> <p>! תירוץ-answer</p> <p>■ ראייה-proof</p>
--	---

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	ק		
משעה שיאמר אמן, שנאמר (ישעיהו כ"ו) פתחו שערים ויבא גוי צדיק שמר אמנים, אל תקרי שמר אמנים, אלא שאומר אמן.	תנא משום רבי מאיר:									◆	■	!	◇	
מאי אמן?												^	קיא.	
אל מלך נאמן.	רבי חנינא:											!	◇	
(ישעיהו ה') לכן הרחיבה שאול נפשה ופערה פיה לבלי חק, אמר ריש לקיש: למי שמשיר אפילו חוק אחד.	[ריש לקיש]											■	◇	
לא ניחא למרייהו דאמרת להו הכי, אלא: אפילו לא למד אלא חוק אחד	רבי יוחנן:											■	◇	
(זכריה י"ג) והיה בכל הארץ נאם ה' פי שנים בה יכרתו יגועו והשלישית יותר בה. אמר ריש לקיש: שלישי של שם.	[ריש לקיש]											■	◇	
לא ניחא למרייהו דאמרת להו הכי, אלא: אפילו שלישי של נח.	אמר ליה רבי יוחנן:											■	◇	
(ירמיהו ג') כי אנכי בעלתי בכם ולקחתי אתכם אחד מעיר ושנים ממשפחה, אמר ריש לקיש: דברים ככתבן.	[ריש לקיש]											■	◇	
לא ניחא ליה למרייהו דאמרת להו הכי, אלא, אחד מעיר מזכה כל העיר כולה, ושנים ממשפחה מזכין כל המשפחה כולה.	אמר ליה רבי יוחנן:											■	◇	
יטיב רב כהנא קמיה דרב, ויטיב וקאמר: דברים ככתבן.	[רב כהנא]											■	קיא.	
לא ניחא ליה למרייהו דאמרת להו הכי, אלא: אחד מעיר מזכה כל העיר, ושנים ממשפחה מזכין כל המשפחה.	אמר ליה רב:											■	קיא.	
חזייה דהוה קא חייף רישיה, וסליק ויטיב קמיה דרב.	[רב כהנא]											○	◇	
(איוב כ"ח) ולא תמצא בארץ החיים	אמר ליה: [רב]											■	◇	
מילט קא לייטת לי?	אמר ליה: [רב כהנא]											;	קיא.	
קרא קאמינא, לא תמצא תורה במי שמחיה עצמו עליה.	אמר ליה: [רב]											!	◇	
נאמר (שמות ו') ולקחתי אתכם לי לעם ונאמר והבאתי אתכם, מקיש יציאתן ממצרים לביאתן לארץ, מה ביאתן לארץ - שנים מששים ריבוא אף יציאתן ממצרים - שנים מששים ריבוא.	תניא, רב סימאי:											■	◇	
וכן לימות המשיח, שנאמר (הושע ב') וענתה שמה כימי נעוריה וכיום עלותה מארץ מצרים.	רבא:											■	◇	
פעם אחת נכנסתי לאלכסנדריא של מצרים, מצאתי זקן אחד, ואמר לי: בא ואראך מה עשו אבותי לאבותיך: מהם טבעו בים, מהם הרגו בחרב, מהם מעכו בבנין.	תניא, אמר רבי אלעזר ברבי יוסי:											○	◇	
ועל דבר זה נענש משה רבינו, שנאמר (שמות ה') ומאז באתי אל פרעה לדבר בשמך הרע לעם הזה.												■	◇	
אמר לו הקדוש ברוך הוא: חבל על דאבדין ולא משתכחין הרי כמה פעמים נגליתי על אברהם יצחק ויעקב באל שדי, ולא הרהרו על מדותי, ולא אמרו לי מה שמך.												○	◇	
אמרתי לאברהם (בראשית י"ג) קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה, בקש מקום לקבור את שרה - ולא מצא, עד שקנה בארבע מאות שקל כסף, ולא הרהר על מדותי.												○	◇	
אמרתי ליצחק (בראשית כ"ו) גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך, בקשו עבדיו מים לשתות ולא מצאו עד שעשו מריבה, שנאמר (בראשית כ"ו) ויריבו רעי גרר עם רעי יצחק לאמר לנו המים - ולא הרהר אחר מדותי.												○	◇	
אמרתי ליעקב (בראשית כ"ח) הארץ אשר אתה שכב עליה לך אתננה, ביקש מקום לנטוע אהלו ולא מצא, עד שקנה במאה קשיטה - ולא הרהר אחר מדותי.												○	◇	
ולא אמרו לי מה שמך. ואתה אמרת לי מה שמך בתחלה, ועכשיו אתה אומר לי (שמות ה') והצל לא הצלת את עמך. (שמות ה') עתה תראה אשר אעשה לפרעה - במלחמת פרעה אתה רואה, ואי אתה רואה במלחמת שלשים ואחד מלכים.												○	◇	
(שמות ל"ד) וימהר משה ויקד ארצה וישתחו												■	◇	
מה ראה משה?												^	קיא.	
ארך אפים ראה	רבי חנינא בן גמלא:											◆	!	◇
אמת ראה.	רבנן:											◆	!	◇

♦ חולקים-disputants
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story

■ מימרא-statement
 ; קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראייה-proof

מקרא-key:

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator																				
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ																				
תניא כמאן דאמר ארך אפים ראה										■											קיא	
כשעלה משה למרום מצאו להקדוש ברוך הוא שיושב וכותב ארך אפים.	דתניא:																				○	קיא
אמר לפניו: רבונו של עולם, ארך אפים לצדיקים?																					○	קיא
אמר לו: אף לרשעים.																					○	קיא
אמר ליה: רשעים יאבדו.																					○	קיא
אמר ליה: השתא חזית מאי דמבעי לך.																					○	קיא
כשחטאו ישראל אמר לו: לא כך אמרת לי, ארך אפים לצדיקים?																					○	קיא
אמר לפניו רבונו של עולם, ולא כך אמרת לי אף לרשעים?																					○	קיא:
והיינו דכתיב (במדבר י"ד) ועתה יגדל נא כח ה' כאשר דברת לאמר.																					○	קיא
רבי חגא הוה סליק ואזיל בדרגא דבי רבה בר שילא, שמעיה להווא ינוקא דאמר (תהלים צ"ג) עדתיך נאמנו מאד לביתך נאוה-קדש ה' לארך ימים, וסמיך ליה (תהלים צ') תפלה למשה וגו'.	[רבי חגא]																				○	קיא
שמע מינה ארך אפים ראה.	אמר- [רבי חגא]																				■	קיא
עמיד הקדוש ברוך הוא להיות עטרה בראש כל צדיק וצדיק, שנאמר (ישעיהו כ"ח) ביום ההוא יהיה ה' צבאות לעטרת צבי ולצפירת תפארה לשאר עמו וגו', מאי לעטרת צבי ולצפירת תפארה - לעושים רצונו ומצפים לישועתו. יכול לכל - תלמוד לומר לשאר עמו - למי שמשים עצמו כשיריים.	רבי אלעזר אמר רבי חנינא:																				■	קיא
(ישעיהו כ"ח) ולרוח משפט ליושב על המשפט ולגבורה משיבי מלחמה שערה.																					■	קיא
ולרוח משפט - זה הרודה את יצרו																					■	קיא
וליושב על המשפט - זה הדין דין אמת לאמתו																					■	קיא
ולגבורה - זה המתגבר ביצרו																					■	קיא
משיבי מלחמה - זה שנושא ונותן במלחמתה של תורה																					■	קיא
שערה - אלו שמשכימין ומעריבין בבתי כנסיות ובתי מדרשות.																					■	קיא
אמרה מדת הדין לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, מה נשתנו אלו מאלו?																					○	קיא
אמר לה: (ישעיהו כ"ח) וגם אלה ביין שגו ובשכר תעו וגו' פקו פליליה, ואין פוקה - אלא גיהנם, שנאמר (שמואל א' כ"ה) לא תהיה זאת לך לפוקה, ואין פלילה אלא דיינין, שנאמר (שמות כ"א) ונתן בפללים. אנשי עיר הנדחת אין להם חלק לעולם הבא. שנאמר (דברים י"ג) יצאו אנשים בני בליעל מקרבך וידיחו את יושבי עירם לאמר.																					○	קיא
ואינן נהרגים עד שיהיו מדיחיה מאותה העיר, ומאותו השבט, ועד שיודח רובה, ועד שידחיה אנשים.																					■	קיא
הדיחיה נשים וקטנים, או שהודח מיעוטה, או שהיה מדיחיה חוצה לה - הרי אלו כיחידים.																					■	קיא
וצריכין שני עדים והתראה לכל אחד ואחד.																					■	קיא
זה הומר ביחידים מבמרובים: שהיחידים בסקילה, לפיכך ממונם פלט, והמרובין בסייף, לפיכך ממונם אבד. (דברים י"ג) הכה תכה את יושבי העיר הזאת לפי חרב.																					■	קיא
החמרת והגמלת העוברת ממקום למקום - הרי אלו מצילין אותה, שנאמר (דברים י"ג) החרם אתה ואת כל אשר בה ואת בהמתה לפי חרב.																					■	קיא
מכאן אמרו: נכסי צדיקים שבתוכה אובדין, שבחוצה לה - פליטין, ושל רשעים, בין שבתוכה בין שבחוצה לה - הרי אלו אובדין, שנאמר (דברים י"ג) ואת כל שללה תקבץ אל תוך רחבה וגו'.																					■	קיא

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
--	--

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
אם אין לה רחוב - עושין לה רחוב, היתה רחבה הוצה לה - כונסין אותה לתוכה, שנאמר (דברים י"ג) ושרפת באש את העיר ואת כל שללה כליל לה' אלהיך, שללה - ולא שלל שמים, מכאן אמרו: ההקדשות שבה יפדו, ותרומות ירקבו. מעשר שני וכתבי הקדש - יגנוזו.												קיא:
כליל לה' אלהיך, אמר רבי שמעון: אמר הקדוש ברוך הוא, אם אתם עושין דין בעיר הנחת - מעלה אני עליכם כאילו אתם מעלים עולה כליל - לפני.	[רבי שמעון]											קיא:
והיתה תל עולם - לא תעשה גנות ופרדסים, דברי רבי יוסי הגלילי	[רבי יוסי גלילי]											קיא:
לא תבנה עוד - לכמות שהיתה אינה נבנית, אבל נעשית היא גנות ופרדסים.	רבי עקיבא:											קיא:
ולא ידבק בידך מאומה מן החרם - שכל זמן שהרשעים בעולם חרון אף בעולם, אבדו רשעים מן העולם - נסתלק חרון אף מן העולם.												קיא:
יצאו - הן ולא שלוחין, אנשים - אין אנשים פחות משנים.	תנו רבנן:											קיא:
דבר אחר: אנשים - ולא נשים, אנשים - ולא קטנים												קיא:
בני בליעל - בני שפרקו עול שמים מצואריהם												קיא:
מקרבך - ולא מן הספר												קיא:
יושבי עירם - ולא יושבי עיר אחרת												קיא:
לאמר - שצריכין עדים והתראה לכל אחד ואחד.												קיא:
חולקין עיר אחת לשני שבטים	איתמר, רבי יוחנן:											קיא:
אין חולקין עיר אחת לשני שבטים.	ריש לקיש:											קיא:
עד שיהו מדיחיה מאותה העיר, ומאותו שבט	איתיביה רבי יוחנן לריש לקיש:											קיא:
מאי לאו אף על גב דמדיחיה מאותה העיר, אי איכא מאותו שבט - אין, אי לא - לא. שמע מינה: חולקין עיר אחת לשני שבטים												קיא:
לא, דנפלה ליה בירושה. אי נמי, דיהבוה ניהליה במתנה.												קיא:
(יהושע כ"א) ערים תשע מאת שני השבטים האלה	איתיביה:											קיא:
מאי לאו - ארבע ופלגא מהאי וארבע ופלגא מהאי, ושמע מינה חולקין עיר אחת לשני שבטים												קיא:
לא, ארבעה מהאי וחמש מהאי.												קיא:
אי הכי לפרוש פרוש?												קיא:
קשיא.												קיא: